

عنوان مقاله:

تاثیر حداکثر اندازه سنگدانه بر میزان جدا شدگی و مقاومت در بتن خودتراکم

محل انتشار:

هفتمین کنگره ملی مهندسی عمران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ابراهیم اکرمی - رئیس هیئت مدیره شرکت بنیان بتن مشهد

جواد مروتی - مدیرتحقیق و توسعه شرکت بنیان بتن مشهد

مصطفی رستمی - کارشناس ارشدواحدتحقیق و توسعه شرکت بنیان بتن مشهد

مریم معنی نژاد - کارشناس ارشدواحدتحقیق و توسعه شرکت بنیان بتن مشهد

خلاصه مقاله:

عموما جهت تامین خواص بهینه مقاومت دوام جمع شدگی و غیره باید بزرگترین حداکثر اندازه سنگدانه را در مخلوطهای بتنی به کاربرد زیرا سنگدانه درشت تر امکان استفاده از حداقل مقدار آب واحد را فراهم می سازد از آنجا که حدود 3/4 حجم بتن را سنگدانه تشکیل میدهد لذا کیفیت سنگدانه ها دانه بند یو حداکثر اندازه آنها تاثیر زیادی بر مشخصات رفتارشناسی بتن تازه از جمله جداشدگی و مشخصات مکانیکی بتن سخت شده دارد در این تحقیق با ثابت نگهداشتن طرح اختلاط برای بتن خودتراکم باتغییر حداکثر اندازه سنگدانه از 9/5 تا 32 میلیمتر نقش افزایش بعددانه های سنگی در بتن خودتراکم مورد بررسی قرار گرفته است باتوجه به نتایج حاصله بتن خودتراکم با بزرگترین بعد 12/5 و 16 میلیمتر از لحاظ خواص رئولوژی بهترین نتیجه را دارا می باشند.

کلمات کلیدی:

بتن خودتراکم، جداشدگی، مقاومت، سنگدانه، رفتارشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/216397>

